

ANNEX 02. CERT O FALS?

ORIENTACIONS PER A LA DISCUSSIÓ¹

1. Als gais els agraden tots els homes i a les lesbianes totes les dones.

L'objectiu és vèncer l'estereotip que les persones homosexuals són promíscues per la seva preferència sexual, que solament es mouen pel sexe, etc. L'atracció sexual ve donada per certes característiques físiques, psicològiques i afectives, per la qual cosa una persona homosexual no se sentirà atreta per totes les persones del seu mateix sexe, sinó solament per algunes d'elles que reuneixin determinades característiques que l'atreuen.

2. Els gais volen ser dones i les lesbianes volen ser homes.

L'objectiu és diferenciar la preferència sexual de la identitat de gènere. La preferència sexual (de vegades també anomenada opció o orientació sexual) es refereix a cap a on es dirigeix l'atracció sexual i el desig, mentre que la identitat de gènere es refereix al gènere sentit per les persones, i en el qual aquestes volen ser reconegudes (en la majoria de casos home o dona, encara que no sempre). Preferència sexual i identitat de gènere són dues variables independents que es poden combinar de totes les formes possibles. A més s'intenta trencar l'estereotip que les lesbianes adopten unes actituds i comportaments masculins (en la seva forma d'actuar, en la seva aparença física...) o que els gais tenen comportaments o actituds femenines.

3. L'homosexualitat és una desviació.

L'objectiu és poder posar sobre la taula que sota aquesta afirmació trobem la idea que hi ha una (única) sexualitat que està bé i la resta que estan malament, com si totes les persones fóssim iguals i ens hagués d'agradar exactament el mateix. La idea és poder presentar la sexualitat de cada persona com a única, i com una cosa que ha de ser respectada des d'una perspectiva de drets.

4. Quan una persona és homosexual es nota.

L'objectiu és trencar certs estereotips existents en la societat que fan que una determinada forma de vestir o aparença s'associïn al fet de ser gai o lesbiana. En concret, que una dona adopti un estil masculí pot fer pensar que sigui lesbiana; o, al contrari, si un home adopta un estil femení és que és gai. En realitat, la preferència sexual únicament vol dir cap a qui se sent atracció, i no està relacionada ni amb el gènere ni amb un estil o forma de vida determinada. D'altra banda, hi ha moltes formes de viure el fet de ser homosexual, tant a través de l'aparença com de les actituds, l'estil de vida... L'important no és si es "nota més o menys" el fet de ser homosexual, sinó que per a cada persona aquesta és la seva vivència i la seva forma de manifestar-se. Donant a conèixer i acostant la diversitat d'homosexualitats existents afavorirem actituds de respecte cap a aquestes.

5. Si algú em diu gai o lesbiana, considero que m'ha faltat al respecte.

És important poder diferenciar entre la identitat i l'insult. Si assumim un marc de drets i llibertats

¹ Els dos qüestionaris i part dels apunts presentats són adaptació de: *Projecte de formació per a la prevenció dels abusos sexuals entre iguals adolescents: material didàctic*. Barcelona: APFCIB, 2014. 104 p.; *Adolescència, identitat i diversitat sexual: material didàctic per a professorat de secundària*. Barcelona: JIS: Associació Pandora, 2007. 40 p.

sexuals, assumim que totes les possibilitats tenen el mateix valor, que no n'hi ha unes de millors i altres de pitjors. Alhora, és important veure que moltes vegades s'usa gai o lesbiana (o marieta, tortillera, etc.) amb la intenció d'insultar i fer sentir malament la gent (independentment de quina sigui la seva preferència sexual). I és lògic que ens sentim malament quan és aquesta la intenció amb la qual es parla.

6. Hi ha més homes gais que dones lesbianes.

L'objectiu d'aquesta pregunta és poder posar sobre la taula alguns estereotips relacionats amb l'homosexualitat. Que els homes gais tinguin molta més visibilitat que les dones lesbianes (en els mitjans, als "barris gais", etc.) no vol dir que n'hi hagi més. Un altre factor que afecta aquesta percepció és l'estereotip que assumeix que els homes són sexuals (poden expressar desig, mostrar-lo, són amos de la seva sexualitat) i les dones són afectives (no tenen desig ni iniciativa, la seva sexualitat està més enfocada a complaure que al seu propi plaer...).

7. Si tens fantasies sexuals cap a persones del teu mateix sexe és que ets homosexual.

La preferència sexual té a veure amb atracció física, romàntica, afectiva... No totes les fantasies que tenim volem que es materialitzin en la realitat. De la mateixa forma que tenir fantasies cap a persones del teu mateix sexe no et fa homosexual, tenir-ne cap a persones de l'altre sexe tampoc no et fa heterosexual.

8. Hi ha molta gent que és bisexual o homosexual perquè està de moda.

És cert que és una realitat que cada vegada és més visible, la qual cosa no vol dir que estigui de moda. El que més de moda continua estant és l'heterosexualitat. Pensem que hi ha més heterosexuals que homosexuals perquè l'heterosexualitat està de moda i Disney li fa molta publicitat? En qualsevol cas, que hi hagi situacions que permetin que cada vegada més la gent pugui triar com vol viure la seva sexualitat és una bona notícia.

9. Els gais són uns viciosos.

L'objectiu és abocar estereotips i poder-los comentar. Què vol dir "ser viciós"? Considerem diferent voler tenir molt sexe amb la mateixa persona o amb diferents persones? Hi ha pràctiques sexuals que ens semblen més vicioses que unes altres? És a dir, hi ha pràctiques que ens semblen millors i unes altres que ens semblen pitjors? O té més importància com es fa (amb consentiment, amb respecte, pactant la protecció...)? Tots els gais són iguals? Tots els heterosexuals són iguals?

10. Si a un home li agrada el sexe anal és que és gai.

L'anus és una zona de molta sensibilitat sexual, igual en homes que en dones, per una qüestió fisiològica: té moltes terminacions nervioses. Això no vol dir que a tothom li agradi explorar-la. Hi ha gent a qui sí, i hi ha gent a qui no. I està molt bé tant una cosa com l'altra. Una pràctica sexual és tot allò que fem amb el nostre cos per obtenir i/o donar plaer, i cadascuna i cadascun ha de poder decidir què li agrada i què no. Ningú no ha de fer res que no vulgui. Les pràctiques sexuals no indiquen qui ens agrada, sinó què ens agrada. Hi ha molts nois gais als quals no els agrada el sexe anal, i molts nois heteros als quals sí que els agrada.

11. Les lesbianes tenen mania als homes.

En aquesta pregunta és interessant parlar del que els genera als homes en general no estar col·locats al centre del desig. Les lesbianes que apareixen a les pel·lícules porno estan representades com a objectes per al plaer masculí (sempre disponibles per al plaer de l'altre, del que mira, del que apareix en algun moment...). En la realitat això no és així, les lesbianes no estan “esperant que arribi un home de debò”. Això no vol dir que els tinguin mania, només que no els desitgen. És interessant pensar quins patrons d'inseguretat fan que no sentir-se desitjat porti a pensar que li tenen mania.

12. Les persones bisexuals no saben què els agrada.

Las persones bisexuals són persones que es poden sentir atretes per homes i per dones de forma sexual i afectiva. Això no vol dir que ho sentin per tots els homes ni per totes les dones. Les nostres sexualitats, els nostres desitjos, canvien al llarg de la vida. Les de tothom. Si no, ens agradarien tota la vida els i les adolescents... Pot ser que la preferència d'una persona bisexual canviï amb el temps, com pot ser que canviï la d'una persona heterosexual. I això no vol dir que aquesta persona no sàpiga el que li agrada.

13. Els nois que tenen moltes amigues són gais.

Aquest és un estereotip més. Una cosa és el que t'agrada fer, quines són les teves aficions... i una altra diferent és qui t'atreu sexoafectivament. Hi ha nois que tenen moltes amigues i són gais i hi ha nois que tenen moltes amigues i són heteros. Hi ha nois que solament tenen amics i cap amiga i són gais. I hi ha nois que tenen moltes amigues i no es volen etiquetar... Existeixen totes les possibilitats imaginables perquè, com ja sabem, al món de la sexualitat i les relacions interpersonals, cada persona és única i especial.

14. Si un amic o amiga meva és homosexual, a mi m'és igual. No m'afecta.

L'objectiu d'aquesta afirmació és explorar què passa amb els nostres prejudicis quan les històries ens resulten properes. Hi ha qui empatitza més i qui menys. De vegades l'afecte fa que la gent accepti situacions encara que li puguin resultar estranyes. De vegades, al contrari, la proximitat fa que algunes persones se sentin interpel·lades o qüestionades per la preferència sexual de les persones properes. Per exemple: “Si el meu millor amic és gai i anem junts, la gent pensarà que jo també ho soc...” Hi ha situacions en les quals cal triar què ens importa més, si el que pensi la gent o el nostre amic o amiga. Desafortunadament, a molta gent li acaba important més el que pensi la gent.

15. Considero que el “natural/normal” és tenir relacions sexuals amb persones de sexe diferent del propi.

En la sexualitat, no hi ha normalitats i anormalitats, sinó una amplíssima diversitat de possibilitats que sempre són legítimes mentre totes les persones que hi participen hi estiguin d'acord (és a dir, mentre hi hagi consentiment). La idea del que és “natural” i no “natural” és molt antiga, de l'època dels nostres besavis i més enrere! I té a veure amb la idea que el sexe és solament per a la reproducció: no per al plaer, no per a la comunicació, no per al benestar, no per a la intimitat... No, per a la reproducció i punt! Des d'aquest punt de vista, hi ha molt poca

gent que tingui sexe sol per procrear (sense plaer, ni comunicació, ni benestar...), així que hi ha molt poca gent que segueixi aquesta “naturalitat/normalitat”. Més enllà, caldria qüestionar-se si aquesta “normalitat” és desitjable.

16. En una relació homosexual sempre hi ha una persona que fa d'home i una altra que fa de dona.

Què vol dir “fer d'home”? I “de dona”? En relació al sexe, aquesta afirmació està basada en una idea molt centrada en la penetració d'un penis en una vagina, i pressuposa que aquesta és la pràctica central en el sexe de tothom, i que tothom la imita mantenint sempre els mateixos rols. En realitat, la penetració (vaginal o anal) pot ser una pràctica més, però per descomptat no és l'única, ni la més important, ni la que dona més plaer (fins i tot entre heteros). Hi ha una gran diversitat de pràctiques possibles, que de cap manera tenen per què ajustar-se als rols clàssics d'home i dona. Aquest acudit gràfic és molt explicatiu²:

17. Als homes transsexuals³ els agraden les dones.

Hi ha homes transsexuals a qui sí i uns altres a qui no. Les persones trans⁴ s'identifiquen amb un gènere diferent del que se'ls va assignar en néixer. A com cadascun i cadascuna s'identifica (sovint homes i dones, encara que no sempre) se'n diu identitat de gènere. Una altra cosa diferent és qui t'atreu, sexualment, afectivament i/o romànticament. A totes aquestes atraccions (juntetes o per separat) se'ls anomena preferència sexual. Així, hi ha persones gais, lesbianes, heterossexuals, bisexuals, plurisexuals⁵, asexuals⁶, etc. Totes les combinacions entre identitats i preferències són possibles (excepte, per definició, homes lesbianes). Dones gais és un terme utilitzat, sobretot al món anglosaxó, per referir-se a les lesbianes).

² Extret de: <http://desmotivaciones.es/7245296/Asi-es-como-se-ve>

³ Persona que neix amb genitals que s'atribueixen a les dones i que s'identifica amb el gènere masculí.

⁴ S'utilitza el terme trans* com a categoria paraigües per abraçar moltes identitats que impliquen trànsits o transgressions de gènere: transsexual, travesti, drag-king/queen, genderqueer, agènere, etc. A les persones que no són trans* se les anomena persones cis o cisgènere.

⁵ Persones que entenen que hi ha més de dos gèneres possibles i se senten atretes per diverses expressions de gènere diferents.

⁶ Persones que no senten atracció sexual.

18. A les dones transsexuals⁷ els agraden els homes.

Serveix la mateixa explicació que a l'apartat anterior.

19. Quan una persona és transsexual no sap qui és.

Una persona transsexual és una persona que se sent identificada amb un gènere diferent del que se li va assignar en néixer. Aquest sentiment persistent d'identificar-se amb un altre gènere fa que la persona s'assumeixi com a transsexual i decideixi explicar-ho a qui li resulti de confiança, demanar que la gent li canviï el nom (o no) i fer canvis corporals (o no). A tots aquests canvis se'ls anomena trànsit i, com en la sexualitat, en els processos de trànsit cada persona és un món i té unes necessitats i uns desitjos propis i únics. No hi ha una sola forma de fer. Igualment, són processos que confronten fortament les normes socials⁸, i que requereixen d'un alt grau de valentia. Per això, les persones que decideixen fer un procés de trànsit hi han pensat molt i precisament si ho decideixen és perquè, al contrari d'estar confoses, saben perfectament qui són.

20. Es fàcil saber si una persona és transsexual perquè es nota.

Hi ha persones trans* que són sovint identificades com a tals, per qüestions d'altura, tons de veu, etc., especialment al principi dels processos de trànsit. També hi ha moltes persones trans* que no són identificades com a tals (és a dir, no es nota). I també hi ha persones cis (veure nota al peu n. 4) que no encaixen especialment amb l'estereotip físic d'home i dona, i que són vistes com a persones trans* sense ser-ho realment.

⁷ Persona que neix amb genitals que s'atribueixen als homes i que s'identifica amb el gènere femení.

⁸ A la violència que reben les persones trans* pel fet de ser-ho se l'anomena transfòbia

ORIENTACIONS PER A LA DISCUSSIÓ

1. Les noies que es masturben ho fan perquè necessiten molta activitat sexual.

L'objectiu d'aquesta afirmació és posar sobre la taula l'estereotip que les dones no tenen desig sexual i són sobretot afectives, i els homes tenen molt desig sexual i per a ells l'afecte és secundari. Això té a veure amb com aprenem a ser nois i noies (socialització de gènere) en relació amb la sexualitat. No se li diu el mateix a una noia que expressa desig que a un noi, de manera que les noies aprenen a expressar-ho molt menys. Que una noia es masturbi hauria de ser tan normal com que ho fes un noi. A més, l'autoexploració és una molt bona eina per a l'autoconeixement, per saber com és el propi cos, com funciona, i què ens agrada i què no. Si decidim compartir la nostra sexualitat amb altres persones, aquesta informació ens ajudarà al fet que tot flueixi més plaentment.

2. Les noies gaudeixen en el sexe donant plaer, l'orgasme és secundari.

La idea és poder parlar de com aprenem noies i nois a viure el sexe. Qui se suposa que ha de prendre la iniciativa, que hagi de ser expert i actiu; i qui se suposa que ha d'esperar, que sigui complaent i passiva. On hem après que és més important l'orgasme del noi que el de la noia en una relació sexual heterosexual? El porno és una de les grans fonts d'informació sobre sexe a la qual adolescents i adults i adultes accedeixen. És important posar l'accent que per ell mateix no està ni bé ni malament, però que cal tenir molt clar que és FICCIÓ, i que en la realitat les coses són molt diferents.

3. El sexe oral és parlar de sexe.

Encara que parlar de sexe és molt important, sexe oral es refereix al sexe que es fa usant la boca per estimular, en general, els genitals d'una altra persona o persones.

4. A partir de certa edat es deixa de tenir relacions sexuals.

Què serien "relacions sexuals"? Estem pensant solament en penetració vaginal? Se'ns poden ocórrer altres formes de donar i rebre plaer? Aquesta afirmació parteix de l'imaginari del porno que ens mostra un sol tipus de sexualitat i un sol tipus de cossos, sempre sans i vigorosos. Per sort, la realitat és molt més àmplia i diversa, i molts altres cossos poden regalar-se plaer i intimitat.

5. En una relació heterosexual (dona/home) la penetració vaginal és necessària per gaudir.

Seguint la mateixa lògica, una cosa és el que el porno ens "ensenya" i una altra el que passa en la realitat. Podem pensar en moltes pràctiques que ens donen plaer: masturbació en parella, sexe oral, pessigolles, petons, carícies, murmuris, joguines, etc. La penetració vaginal pot ser una pràctica més, però no és ni l'única ni la pràctica amb la qual és més fàcil obtenir plaer (especialment les primeres vegades, quan es té poca experiència). El fet que tingui aquest lloc

tan important en la idea de la majoria de la gent sobre el que és el sexe té a veure amb el porno hetero, on és la pràctica central, i amb una idea del sexe com alguna cosa que té únicament funció reproductiva.

6. Les noies que prenen la iniciativa en el sexe els pot anar bé per cardar, però no per tenir parella.

Aquestes noies desafien l'estereotip que una noia ha de ser passiva, esperar i no gaudir gaire. Segons aquest mateix estereotip, un noi no voldrà estar amb una noia que surti dels "patrons". Però aquests "patrons" ens col·loquen en llocs que de vegades ens condemnen al mal sexe i a l'avorriment. Potser una noia que pren la iniciativa en el sexe, a més de tenir més decisió sobre el sexe que tindrà, té un filtre per espantar els nois que vulguin estar amb una dona "florero". En qualsevol cas, és important reforçar que està bé que una noia prengui la iniciativa i està molt bé també que estigui més a l'expectativa. La clau és que amb el seu cos acabi fent solament el que li faci sentir plaer i comoditat, posant el centre en si mateixa i no a complaure la seva parella.

7. Per a les noies el sexe és tan important com per als nois.

És així? És fàcil per a les noies parlar obertament sobre sexe? Quines respostes reben del seu entorn si ho fan? I a l'inrevés, què passa si a un noi no li agrada parlar de sexe? Per què passa tot això?

8. Totes les noies tenen orgasmes.

Totes les noies poden tenir-ne, de la mateixa forma que poden tenir-ne tots els nois. En general, per com hem après a viure la sexualitat nois i noies, els nois se senten més còmodes explorant el seu cos, masturbant-se... Així que coneixen abans com funciona, com arribar a un orgasme... Moltes vegades les noies comencen a explorar els seus cossos més tard, perquè el missatge social que els arriba és que, per a elles, això està malament. Per això, encara que totes les noies poden tenir orgasmes, moltes noies aprenen com tenir-ne més tard que els nois.

9. Els nois necessiten més el sexe que les noies.

Aquesta afirmació respon de nou a l'estereotip que els nois són sexuals i les noies, afectives. Si una noia es mostra més sexual del que "toca" se l'anomena "puta". Si un noi es mostra menys sexual del que "toca" se l'anomena "marieta". Llavors, és fàcil mostrar-se d'una altra forma que la que marquen els estereotips? Igualment, encara que no sigui fàcil mostrar-ho, hi ha moltes noies que són més sexuals que afectives, i molts nois que són més afectius que sexuals.

10. Els nois no es poden quedar a mig fer.

Què seria "quedar-se a mig fer"? Assumim que l'orgasme és sempre l'objectiu últim de qualsevol relació sexual? Per a totes les persones que hi participen? Per què normalment s'assumeix que aquesta afirmació és certa per als nois i no per a les noies? Existeix el mite que si un noi s'excita però no arriba a l'orgasme després li fan mal els testicles. Això pot passar-li a algun noi i, més que de dolor, podem parlar d'un malestar que passa en 10 minuts... En qualsevol cas, això no és responsabilitat de la seva parella sexual, i no pot ser un argument per forçar ningú a continuar tenint sexe si aquesta persona ja no vol seguir.

11. Si un noi ejacula abans del que voldria és perquè té un problema i ha de buscar ajuda.

Ejacular abans del que es vol és una cosa comuna que pot passar per molts motius: nervis, poc autoconeixement, primeres experiències, altes expectatives, alcohol i altres drogues legals o il·legals (que poden provocar perdre el control), etc. No és de cap manera un problema si passa esporàdicament. Al contrari, és una cosa habitual. En aquestes situacions es pot tenir en compte que l'ejaculació d'un noi no té per què significar el final del contacte sexual, i que hi ha moltes altres formes de seguir (acariciar amb les mans, la boca, etc.). El problema, doncs, no seria ejacular abans del que es vol, sinó més aviat capficar-se en la penetració vaginal com a única pràctica possible. Podem anar una mica més enllà, i preguntar-nos per què ningú no és planteja què passa si la noia “acaba” abans que el noi. Té un problema? Ha de buscar ajuda? Quan un noi ejacula abans del que voldria de forma habitual, i si això afecta la seva vida sexual, llavors pot consultar un especialista que li doni eines per millorar la situació.

12. Quan sorgeix l'oportunitat de tenir relacions sexuals cal aprofitar-ho sempre.

Aquesta afirmació ens permet parlar de lligar, de l'important que és per a les i els joves, de què passa si diuen que “no” (en relació amb la persona que se'ls està lligant i al que diran els i les col·legues). És important tenir clara tot el temps la idea que cada persona voldrà coses úniques i diferents en relació amb la seva sexualitat, que no som tots ni totes iguals (per sort!) i que cadascú ha de poder viure la seva sexualitat com desitgi (sempre que respecti el consentiment dels altres).

13. La grandària del penis és important per tenir relacions sexuals satisfactòries.

Això és un mite molt relacionat amb l'imaginari del porno. Cal saber que la zona de màxima sensibilitat en una vagina no està en el seu interior, sinó en el clítoris, que està a l'exterior. Igualment, l'interior de la vagina té sensibilitat en els primers 3-5 cm. Això significa que fisiològicament un penis gran no dona més plaer que un de petit, i que si hi hagués un factor que afectés la variable plaer, seria més el gruix que la longitud. Una altra cosa diferent és que hi hagi gent a la qual doni més morbositat un penis gran, com hi haurà qui prefereixi els petits perquè els grans li produeixen molèsties o dolor... La satisfacció sexual té molt més a veure amb la sensibilitat de l'altra persona, tendresa, carícies, “connexió”, capacitat d'escolta, imaginació, que sigui afectuós/osa, etc. que amb la grandària dels seus òrgans.

14. Les noies poden dir que han tingut un orgasme i que no sigui veritat.

Aquesta afirmació ens permet parlar, de nou, de la importància que es dona als orgasmes d'unes i d'uns altres. A més, ens permet obrir la pregunta: per què una noia pot preferir fingir un orgasme a dir-li a la seva parella sexual que no n'ha tingut? Aquí, pensant en un marc heterosexual, podem parlar que socialment s'ensenya a les noies a donar més importància al plaer de l'altre que al seu propi, a complaure, i als nois al fet que han de ser experts amants, sempre disposats. Si ajuntem aquests dos models, i ens els creiem, és fàcil entendre per què una noia preferirà fingir un orgasme que dir-li al seu company que no ha arribat a tenir-ne (per no frustrar-lo, no fer-lo sentir malament, per posar per davant el benestar d'ell al seu propi plaer...). A més, aquesta afirmació està relacionada amb la número 8 sobre els orgasmes de les noies.

15. Si un noi no té o perd l'erecció és que la persona amb la qual està no l'excita.

Hi ha moltíssims motius pels quals un noi pot no tenir o perdre una erecció: nervis, alcohol o altres drogues legals o il·legals, cansament, inseguretat, estrès, etc. En situacions així, moltes vegades la pressió per haver de "complir" (tornem als estereotips de la masculinitat vinculats a la sexualitat) fan que la situació es tibi més, i sigui encara més difícil que es doni una erecció. Relaxar-se, donar-se temps, saber que hi ha moltes altres possibilitats de joc, són estratègies que possibiliten noves ereccions o que, en qualsevol cas, fan aquests moments molt més plaents.

16. Si una noia no està molt "mullada" és perquè és una "estreta".

Que una noia estigui "mullada" vol dir que la seva vagina ha segregat gran quantitat de flux vaginal a causa del seu estat d'excitació. A més de ser una resposta positiva del cos a un estímul (físic, visual, etc.) i, per tant, agradable, facilita que qualsevol contacte o carícia a la vagina i el seu exterior sigui molt més plaent, suau i no dolorós. De la mateixa forma que a l'apartat anterior, molts motius poden portar una noia a no secretar abundant flux vaginal: nervis, por del dolor, primeres vegades amb penetració vaginal, presses, sexe avorrit, pràctiques o llocs incòmodes, alcohol o altres drogues legals o il·legals, cansament, etc. Com en la situació anterior, temps, tranquil·litat i escolta sempre hi ajuden. En qualsevol cas, és important tenir clar que una penetració sense flux vaginal abundant és dolorosa i molesta. En relació al terme "estreta", és interessant preguntar-se per què no existeix el terme "estret". La figura de l'"estreta", que solament funciona per a les dones, és un estereotip que serveix com a element de pressió, i que fa que moltes noies acabin fent coses que no volen per evitar caure en la sospita de ser "estretes".

17. Si comences a embolicar-te amb algú has d'arribar fins al final. Si no és així, val més no començar.

Ens imaginem la situació relacionada amb anar a comprar roba, en lloc d'una situació sexual? Imaginem... Anem a comprar roba a una tenda, veiem una samarreta que ens encanta, l'agafem i ens l'emportem a l'empresari, i quan ens la provem, veiem que ens fa un plec que no ens agrada i que si ens la comprem, no ens la posarem. Quan sortim i l'anem a deixar, el dependent ens intercepta i ens diu que on anem, que què fem, que ja ens l'hem empruat, i que ara ens l'hem de quedar... Oi que sona a absurd? I per què no sona a absurd si ho pensem en l'àmbit sexual? I si ens comencem a embolicar amb algú i en algun moment ja no volem continuar perquè estem cansats/ades? O perquè hem de marxar a casa? O perquè ens hem avorrit? O perquè l'altra persona fa els petons fatal? O perquè ja no ens ve més de gust, sense cap altre motiu? De debò hi ha gent que pensa que cal seguir?

18. Quan una noia diu que NO, moltes vegades vol dir que SÍ.

Aquesta afirmació forma part del que anomenem cultura de la violació, i no fa més que alimentar l'assetjament i l'abús cap a les dones. Pensar que quan una noia diu NO en realitat vol dir SÍ legitima l'insistir i bavejar fins a la sacietat, i permet responsabilitzar de les agressions a qui les sofreix ("perquè en realitat volia dir que sí"), en lloc d'assenyalar a qui les comet.

La cultura de la violación

Es una cultura en la que se cree: Que los piropos son galantería. Que las mujeres actúan indiferentes sólo porque les gusta hacerse las difíciles. Que "no" no siempre significa "no". Que las mujeres "se buscan" que las agredan sexualmente en la calle por la forma en que se visten. Que los hombres son incapaces de controlar sus instintos. Que es comprensible – o menos alarmante- que a una mujer la violen si estaba borracha. Que a las mujeres "no hay que pegarles porque se enamoran". Que el abuso sexual por cuenta del cónyuge no cuenta como violación. Que los hombres no pueden parar.

Que a las mujeres hay que enseñarles a cuidarse de ser violadas
Que es imposible enseñar a los hombres a no violar
LA CULTURA DE LA VIOLACIÓN ES NUESTRA CULTURA

LA SERPIENTE VIOLETA

19. Un noi sempre està disposat a tenir relacions sexuals.

Aquesta afirmació ens permet treballar l'estereotip que els nois, pel que fa a la sexualitat, estan sempre a punt. (Veure afirmació número 9)

20. En el sexe no es parla, s'actua.

Aquesta idea, molt estesa entre joves (i de vegades no tan joves), s'alimenta de l'imaginari del porno i de les pel·lícules romàntiques: "Això no es parla, surt sol". Ni en unes ni en unes altres no es representa mai un espai de xerrada, de negociació, de compartir què t'agrada i què no, etc. De manera que molts i moltes joves no poden ni imaginar com podria ser un espai en el qual es parli del sexe que es tindrà. Si no es parla, és molt difícil saber què els agrada i què els ve de gust en aquest moment a les altres persones (perquè en general no som bones ni bons mentalistes), i això dificulta que les relacions siguin plaents i fa que reproduïm uns aprenentatges sobre sexualitat estereotipats i marcats pel gènere.

21. La penetració vaginal és la pràctica sexual que dona més plaer tant a nois com a noies.

Aquest apartat està connectat amb el 5 sobre la penetració vaginal i amb el 13, on es pot parlar de la penetració vaginal i de les zones de sensibilitat per al plaer. La penetració vaginal pot ser una pràctica més, però no és ni l'única ni necessàriament la més plaent (especialment les primeres vegades, quan es té poca experiència). En les noies, la zona de màxima sensibilitat a l'estimulació sexual és el clítoris, que es troba a l'exterior de la vagina, i que no s'estimula directament solament amb la penetració vaginal.